

MALKIAT SINGH DHALIWAL v. MANPREET KAUR DHALIWAL 903
AND ANOTHER (*Kamwaljit Singh Ahluwalia, J.*)

ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੰਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਲਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 20(1)। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਪਰਾਧ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 19 ਜੁਲਾਈ, 2006 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਮਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਜੇ.

ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਧਾਲੀਵਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

2008 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 4542-ਐੱਮ

6 ਜਨਵਰੀ, 2009

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 —S. 482—ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1999 — ਐੱਸ. 3(1)x—1999 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 3(1)(x) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ — ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ—ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ SDJM ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ 190(1)(b) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ-ਸਮਨਿੰਗ ਆਰਡਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਵਿੱਚ

ਫੈਸ਼ਨ SDJM ਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ-ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ SDJM ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਸੰਮਨ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ 1 ਮਈ, 2004 ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਧਾਰਾ 190

(ਐਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ 25 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 190(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੰਨ ਕੇ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ 202 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਤਲਬ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਸਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੯)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਸ.

ਸੀ ਐਲ ਵਰਮਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਰਾਜ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ।

ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਟੈਲੀਫੋਨ, ਜਗਰਾਉਂ ਵਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ/ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ 1 ਮਈ, 2004 ਦੇ ਸੰਮਨ ਆਰਡਰ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-5) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ 32 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਤੌਰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। 10 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸ.

2001, ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ ਪੀ-1), ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 3(22) ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 217 ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਗਰਾਉਂ ਵਿਖੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1999 ਦੀ 1) x1 ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਤਿੰਨ ਸੀਨੀਅਰ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ - ਅਨੁਸੂਚੀ P-9 ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਡੀਐਸਪੀ ਜਗਰਾਉਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਝੂਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4) ਅਤੇ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਲਈ, ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-5) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 22 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 22 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਆਰਡਰ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੇ 22 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

MALKIAT SINGH DHALIWAL v. MANPREET KAUR DHALIWAL 905
AND ANOTHER (*Kamwaljit Singh Ahluwalia, J.*)

“ਮੌਜੂਦਾ: ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ. ਬਰਾੜ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, “ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਧਾਲੀਵਾਲ ਬਨਾਮ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ” ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਛੋਟੇ ਲਈ “JM1C”), ਜਗਰਾਉਂ (ਅਨੈਕਚਰ P4) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ। 1 ਮਈ, 2004 ਦਾ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ P5) ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: (i) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ (ਛੋਟੇ “DET” ਲਈ), ਜਗਰਾਉਂ ਸੀ; (ii) ਕਿ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਧਾਲੀਵਾਲ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ; (iii) ਉਸ 'ਤੇ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ (ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1989 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (i) (x) ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 217 22 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਸਸੀ ਅਤੇ ਐਸਟੀ ਐਕਟ") ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ; (iv) ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਜਗਰਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਨ; (v) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਗਰਾਓਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ; (vi) ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਝੂਠੀ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਐਸਸੀ ਅਤੇ ਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ; (vii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇਲਜ਼ਾਮ, ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ "ਚੁਹਰਾ ਛਪਰਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਜਗਰਾਓਂ ਵਿੱਚ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 40 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ (viii) ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਡੀ.ਈ. 10 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-1) ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

12 ਮਾਰਚ, 2008 ਲਈ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ. ਜਗਰਾਓਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਧਾਲੀਵਾਲ ਬਨਾਮ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਰਹੇਗੀ।

(Sd.)। . .

(ਨਵਾਬ ਸਿੰਘ)
ਜੱਜ।

22nd February, 2008

(3) ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐੱਸ.ਐੱਮ.ਆਰ.

(4) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਐਲ.ਵਰਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-1) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ 10 ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰ: ਆਰ ਕੇ ਬੇਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਏਪੀਪੀ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ

ਟ੍ਰਾਂਸਕਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ; regd ਹੋਣਾ. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਐਸਪੀ (ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 618 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਏਪੀਪੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 618 ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੱਚ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 618 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਛੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 618 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ 3 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(Sd.) .. ,
SDJM : 1-5-2004"

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਉਪ ਮੰਡਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰ: 618 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ.

(7) ਮੈਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ/ਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀਸੂਚੀਆ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ 'ਪਾਖੰਡੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ:

(8) 15. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :-

(i) ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਾਂ

(ii) ਉਹ ਧਾਰਾ 190(1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੇ ਜਾਂ ਖੋਜੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ; ਜਾਂ

(ਹਾਇ) ਉਹ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਬੇਢੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ

(iv) ਉਹ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 190 (I)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 200 ਅਤੇ 202, Cr.PC ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(16) ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ (1) 2002 ਸੀਆਰਐਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 190(I)(b) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਲਜੇ 1210

ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਅਤੇ 202 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 202(2), Cr.PC ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਲਈ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 190(I)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 200 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੈ।

(17) ਧਾਰਾ 202 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਪ੍ਰਾਵਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੇਸ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਜ਼ੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ, (2000)1 ਜੇਟੀ (ਐਸਸੀ) 84: (ਏਆਈਆਰ 2000 ਐਸਸੀ 637) ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(8) 'ਸੂਰਿਆ ਭਾਨ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ' (2) ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ।

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਖੰਡੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 190 (ਐਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਪਿਆ

(2) 2007 CrI.LJ 2230

ਸੈਕਸ਼ਨ 190(I)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅਨੈਕਸਚਰ P-4) ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 200 ਅਤੇ 202 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਆਰਡਰ (ਅਨੈਕਸਚਰ P-5) ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਸਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕਿਸ ਵੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ

MALKIAT SINGH DHALIWAL v. MANPREET KAUR DHALIWAL 909
AND ANOTHER (*Kamwaljit Singh Ahluwalia, J.*)

ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(10) ਇਸਲਈ, ਆਰਡਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-5) ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਖੰਡੂ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆ ਭਾਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਕੇ ਸੀ ਪੂਰੀ ਜੇ.

ਰਾਜਪਦੇਸ਼ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਰ

2008 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1152-ਐਸ.ਬੀ

22 ਜਨਵਰੀ, 2008

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973—ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 - ਐੱਸ. 7 ਅਤੇ 13(2) - ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ— ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਮੰਗ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਉਲਝਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ - ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ - ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੇ ਰਾਜਪਦੇਸ਼ ਕੌਰ ਅਤੇ ਰਤਨ ਲਾਈ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਹੈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕੋਈ ਜ਼ਿਰੂ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ